

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden, Januárus 25-ik napján, 1814-dik esztendőben.

Spanyol Ország.

A' Lord *Wellington* és *Marchal Soult* ármádáik között történt utóbbi verekedésekről sokféleképpen beszéltek; a' Frantzia Bülletinek pedig úgy írták - le azokat, mint véres de reájok nézve ditsőséges győzedelmeket. A' részrehajlás nélkül való olvasó ellenben magokból azon Frantzia tudósításokból azonnal által látta, hogy az olyan győzedelemben, mint itt a' Frantziáké volt, nem sok köszönet légyen. *Londonban* ilyen hivatal szerént való tudósítást adtak - ki ezen történetekről Dec. 29-dikén: —,

„Májor *Hill* megérkezett a' Lord *Wellington*tól, *St. Jean de Lutz*ből, Dec. 14-dikén útnak indított tudósításokkal. Minekutánna az ellenség a' *Nive* mellől elkergettetett volna, abba a' lógerbe szállott bé, a' melly igen kemény sántzokkal van körülvéttetve, és *Boyonne* várával is özsze van foglaltatva. Négy jó számú Osztályai, *St. Jean Pied de Port*, *Villafranca*, és *Monguerre* nevű erősségeket tartották el foglalva a' *Nive* és *Adour* között. Dec. 9-dikén azt parantsolta Lord *Wellington* a' szövetséges ármáda jobb szárnyának, a' melly a' *Sir Rowland Hill* vezérlése alatt *Cambo* mellett állott, hogy a' *Nive* vizén *Ustaritz* mellet, az ármáda másik szárnyának segítségére mennyen által; a' melly

mozdítások szerentsés kövefkezéssel meg is tétettek, 's a' 6-dik Osztály az ellenséget ditséretesen elkergette. Az ármáda' bal szárnya, mellynek a' jobb szárny segítségére küldetett vala, ugyan ezen napon az ellenség sántzos lógerének recognoscizálásában foglalatokodott a' *Sir John Hope* vezérlése alatt, a' könnyű tsapatokból álló osztálypedig az alatt a' *Bassussarival* általellenbe lévő erősséget kémlelte-meg. Mindketten visszanyomták az ellenségszelső vigyázó tsapatjait, 's azután estére vissza jöttek önön tanyáikba. —

„Dec. 10-dikén az egész ellenséges ármáda mérgesen kiütött a' maga sántzos lógeréből a' *Sir John Hope* seregére és a' könnyű osztályra, a' melly Gen. *Alten* által vezéreltetik: de mindenütt leg ditsőségesebben vissza veretett, és *Sir Hope* 500 embert fogott-el. Leg hevesebben folyt a' verekedés a' Portugallus brigadánál, mellyet Gen. *Campbell* vezérel, 's a' Gen. *Robinson* és Oberster *Grenville* könnyű Brigadáiknál. Minden seregeink meg különböztetve viselték'skimúttatták magokat; és a' *Marschal Soult*' plánuma, melly abban állott, hogy egész erejét a' szövetségszek' bal szárnyának fordítván az által az ő jobb szárnyokat hátrálásra kényszerítse, egészszén füstbe ment. A' verekedés után által jöttek a' *Nassau* és *Frankfurti* Nagy Hertzségségbéli Batalionok a' szöve-

tségesekhez, kiknek bal szárnyokat a' Frantziák a' következt két napokon ismét megtámadták, de csak gyengén, és mind annyiszor szerentsésen visszaverették, a' midőn a' mi gyalog testőrző Regimentjeink különböztették - meg legjobban magokat. —

„Ezen előre való történetek után azon egész tsatázó erejét, mellyel addig a' maga job szárnyán a' mi bal szárnyunk ellen tsatázott, vissza vonta az ellenség, és 13-dikban reggel egész erejével a' *Sir Hill* armádájának fordult, a' ki ezzel ekkor a' *Nive* és *Adour* között állott. Lord *Wellington*, a' ki előre ellátta, hogy így fog tenni az ellenség, a' 4-dik és 6-dik osztályokat, 's a' 3-diknak egy részét a' *Gen. Hill* segítségire azonnal útnak indította: de a' ki olyan szerentsés volt, hogy az ellenséget, még ezen osztályoknak megérkezése előtt vissza verte és néki végzetlen kárt tett, melly után a' Frantzia armáda magát egészen vissza vonván ismét a' maga sántos lógerébe ment-bé. —

„Az Anglusok' és Portugallusok' vesztese ezen napokon 572 elesett, és 3400 megsebesedett emberekre telt (A' Frantziák' vesztesítit 10000 emberre bicsülik, de e' nem említetik a' Londoni tudósításban). A' sebesek között említetnek, *Robinson*, *Barnes*, és *Ashwort* nevű Anglus Generálisok.“

Olasz Ország.

Egy *Veronai* tudósítás szerint, a' melly Jan. 5-dikén költ, ott akkortáiban igen rossz idő járt, a' hegyeken sok hó esett, melyre nézve a' vígyázó csoportokat a' tanjákhöz vissza kellett hivatni.

Az *Anconai* levelek szerint, a' Nápolyi seregek Dec. 30-dikán, midőn ezen levelek íratattak, megmozdultak volt a' tsatázó mező felé; a' Királyi testőrző Regimenteket Jan. 4-dikére, magát *Joachim* Királyt pedig Jan. 8-dikára várták oda *Anconába*. A' Vice-Király még ekkorig Ve-

ronában tartózkodott armádájával, 's minden környúlállások az előbbeni állapotban voltak. Minden Frantzia seregeknek meg volt parantsolva, hogy oly készen álljanak, hogy akármely órában útnak indulhassanak: hanem az Olasz seregekhez még semmi e'féle parantsolat nem érkezett volt.

Az Északi Német országi armádáknál e'képpen folytak a' dolgok: — A' Svétziai Koronaörökös fő hadi szállása Jan. 6-dikán még *Kiel* városában volt, a' hol ilyen környúlállásokat adtak - ki az nap' hivatal szerint való módon: —

„Minthogy a' Dánus Király a' békeség' fundamentomos feltételeit, mellyek néki ajánlottak vissza taszította, tehát az ellenségeskedések ma ismét elkezdődtek; *Rendsburg* vára körül vétetett; *Holsátziába* és *Schleswigbe* Kormányozók tétettek-bé; *Glückstadt* vára tegnap kapitulált, és a' Svétziai seregek ma reggel oda bészállottak; a' több mint 3000 emberekből álló őrző sereg *Alsen* szigetére vitetett - el hadi fogságra. Ezen várnak ostromlásában, a' melly mindenütt vízzel lévén körülvétetve, csak keskeny töltéseken lehetett hozzá férni, nagyon megkülömböztették magokat az Anglus, a' Svétziai, és a' *Gen. Woronzow* vezérlése alatt lévő Orosz seregek. Ez a' vár úgy fekszik, hogy igen fontos az *Albis* vizén való kereskedésre nézve; 325 ágyút találtak benne a' szövetségesek. Az eső az ostrom alatt szüntelen esett. Már meg voltak minden készületek tétetve, hogy ha a' vizeknek befagyásokig meg nem adja az ellenség magát, akkor réárohanással vétetessék-meg; 600 válogatott Orosz Granedirosok voltak kineveztetve, hogy a' rohanáskor előre menő Svétziai seregek tartalékul szolgáljanak. Ezt a' várat az 1628-dik esztendőben 15 hetekig ostromolta a' híres *Gen. Tilly* haszontalanul; céljának elérése nélkül kellett annak vívását félbe hagyni;

Holsteinba való bээрkezésektől fogva 470 ágyút nyertek a' szövetségesek. —

„*Fried. ichsort* vára, a' melly eredetikeppen oly czéllal építettett volt, hogy az Anglusoknak az Északi Hatalmasságokkal való kereskedéseket terhesítse, elrontatik. A' Gróf *Bennigsen* ármádájának egy része, melly a' Gróf *Woronczow* ármádája helyébe Hamburgnak környékeire megérkezett, elfoglalta az úgy nevezett *Ochsenwerdert*, mellyet Marschal *Davoust* magára nézve nem jónak találván, hajókon seregeket küldött-el annak visszavételére, hanem az Orosz stutzosok' jó vigyázása miatt nem érheté-el célját. Az ellenség nagy számmal szökik - ki Hamburgból a' Szövetségesekekhez. A' Hanseatica Legio egy hónapi zsoldját kikapván, a' Hamburgból kikergettetett szerentsetlen lakosoknak ajándékozta. —

„Frantzia Biztos *Prehaud*, Hamburgból titkon kijövén olyan szerentses volt, hogy az Eckmübli Hertzeg (*Davoust*) útatisása szerént a' Dánus szélső vigyázókig eljutott, és onnét a' Frantzia Országlószék' izeneteivel által ment Koppenhágába, a' hova Fr. Generális *Alemand* is várattatott.“

Ugyan ezen környűlállásokról ezeket olvassuk a' *Kielből* későbbre. (Jan. 7 dikén) indúlt magános levelekben: — „*Rendsburg* vára, melly már ágyúztatik, nem soká fel fogja magát adni. A' több Dánus seregek mind által eveztek *Fünen* szigetére, úgy hogy az Európai száraz földön találtató Dánus vidékeken mindenüvé akkor szállhatnak - bé a' szövetséges seregek, mikor tettzeni fog, 's úgy nézhetik azokat, mint meghódoltatott tartományokat. Svétziai Gen. *Tavust* ugyan, a' ki Koppenhágába küldetett vala, vissza érkezett onnét, hanem minthogy Gróf *Bombelles*, a' ki Austriai szolgálatban van, oda ma ismét visszaküldetett: tehát az ellenségeskedéseknek újonnan való elkézdődések mellett is lehet meg tsakugyan valami reménség

ához, hogy végezetr egyszer a' Dánus Király is bээрja füleit a' Frantzia sugallások előtt.

A' Hamburgi Frantzia katona őrizetfő kormányozója Marschal *Davoust* a' múlt December 29-dikén oly rendelést adatott-ki, melly szerént minden oda való kereskedők kötelesek minden hozzájuk tartozó Indiai portékákat, azoknak minéműséget, sokságokat, és magazinumaikat szorosan feljegyezni, és a' barmintzadnál bээрadni. Az Indiai portékák, a' már kiadott tarif, vagy mutató tábla szerént fognak taksáltatni, és a' portékákak betsek szerént hét pro Centumot fognak a' kereskedők pengő pénzben a' harminzadokon fizetni. Azok a' portékák, mellyek Januarius 3-dik napjáig bé nem jelentetnek, confiscaltatnak.

Nem régiben azt irtuk vala, hogy Marschal *Davoustnak* parantsolatjához képpes, minden, a' ki Hamburgban akar maradni, tartozik Dec. 20-dikáig magának és familiájának táplálására hat hónapra való eleséget szerezni, a' ki ezt nem miveli, katonák által a' városból kikisértetik, hátrahagyott jószága pedig kótyavetyére tétetik. Dec. 22-dikén ismét hasonló parantsolat adatott-ki, melynek foglalatra e' vala: — Minden, a' ki Marschal a' *Davoust* második parantsolatjának a' meghoszsabbítatott ideig nem engedelmeskedik, mingyárt leárestáltatik, 25 páltzára büntetetik, és ha ennek a' büntetésnek is semmi sikere nem lenne, újobban felárestáltatik, és 30 páltzára büntetettvéu, a' városból kivitetik.

A' szövetséges nagy ármádától érkezett legújabb tudósításokból ezeket summáztuk össze: —

Ö Felsége az Orosz Császár Jan. 17-dikére virradó éjjel elútazott *Basileából* a' nagy ármáda' fő hadi szállására *Vesoulba*.

A' Marschal *Blücher* fő hadi szállása, ugyantsak a' Basileai leg újabb tudósítások szerint, ekkor már *Avoldban* volt Saarbruck és Metz között.

Az Angliai külső dolgokra ügyelő Státus-Titoknok Lord *Kastlereagh*, Jan. 18-dikán reggeli harmadfél órakor szerentsésen megérkezett *Frerburgba*, a' honnét haladék nélkül tovább folytatta útját *Basilea* felé.

A' Würtzburgi Nagy Hertzeg *Ferdinandus* ő Cs. K. Fő Hertzegsége, Jan. 17-dikén reggeli 5 órakor útnak indult Würtzburgból Felséges Urunkhoz *Basilea* felé.

A' *Berlini* újság levelekben ekképpen íratatik - le *Wittenbergának* megvétetteése: —,

„A' Wittenbergai erősségek ezen hónap' 13-dikán éjjel réa való rohanás által foglaltattak - el. A' közelítő sántzoknak ásásához a' múlt esztendőben Dec. 28-dikán fogtak hozzá az ostromlók, és a' kedvetlen téli időben is annyira elő haladtak, hogy Jan. 12-dikén már készen voltak azon battriáikkal, mellyekről réstörés végett akarták a' vár' oldalát ágyúztatni. Gen. *Taentzien* bé izent 12-dikben 12 órakor a' Komendánshoz, hogy adja által a' várat, de nem kedvező választ kapott tőlle, melyre nézve azonnal megtétettek a' bérontásra való minden készületek, 's úgy intéztettek - el, hogy négy tsapatokban essék a' bérontás; mindenik tsapat szerentsésen elvégezte, a' mi réa volt bízattatva; éjféli 12 órakor már elfoglalták volt a' várot. A' kastélyt, a' tanátsházat néhány más nagy házakkal együtt előre megerössítettvén a'

Kommandáns, újójára ezekbe vette - bé magát: hanem a' tanátsház a' benne lévő 17 tisztekkel és 100 emberekkél együtt nem soká feladta magát. A' kastélyra, a' hol a' Komendáns maga is személyesen jelen volt, még ekkor sem ütöttek reá az ostromlók, úgy gondolkodván, hogy tsakugyan igen sok embernek életébe fogna annak erőszakkal való elfoglalása kerülni. Erre nézve meghatározott, hogy még egyszer kínáltassék - meg a' Komendáns a' maga feladásával, oly feltétet alatt, hogy ha réa nem áll, minden véle lévőök az utolsó emberig kardra hányattatnak. Ez a' határozás tudtára adatván a' Komendánsnak, ekkor ő is más gondolatra tért, és feladta magát kegyelemre.

A' Bremai újságban egy fontos levél jött - ki, a' melly Jan. 17-dikén indult a' *Jütthlandi* határszélről, és ez a' foglalatja: — „Minekutánna *Tönningenből* három napok alatt ide a' Jütthlandi határszélre megérkeztünk volna, itt olyan parantsolatot vevének, hogy álljunk - meg, és tovább való rendelésig minden ellenségeskedést szakaszunk félbe. Ez azt jelenti, hogy Dániával kevés napok alatt megkésűl a' békesség. A' Dánus Király olyan rendeléssel küldötte - el a' maga utolsó Követjét a' Svétziai Koronaörökshöz, hogy akár melly feltételek alatt kössön véle békességet,

Más tudósítások szerint Jan. 11-dikén valósággal aláíratott ez a' Dániával való békességkötés.

Most már *Hámburg* sorsának is minden órán meg kell változni.

Januarius 22-ik'napján adtak 100 Forint Conventziós pénzért 190 5/8 forintot Váltótzédulában. — Egy Császár aranyért 8 f.tot 43 krt.

Írta Pántzél Dániel.

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nr. 6.

A' Magyar Kurir 7-ik darabjához.

Folytatása a' Frantzia Senátushéli Aktáknak.

A' Fontanes beszédének meghalgtása után (melly a' mai Kurirhoz tartozó különös toldalékban találtatik) azt végzette a' Senatus, hogy megköszönő irást készítsen a' Császárhoz. Ezt az irást maga a' Senatus vitte, 's ennek Elölülője Gróf *La' cepede* adta által Dec. 30-dikán a' Császárnak, ilyen szavakkal: —

„Sire! A' Senatus Cs. K. Felségedhez hozta az ő tisztelettel telyes engedelmes-séggel és köszönettel való hódolását, azon utóbbi tudósításokért, mellyeket véle a' a' Biztosság közölt. Felséged az ellenségnek még azon feltételeire is réá áll, mellyeket egyik Ministere hozott Német országról; mitsoda hathatósbabb bizonyságát adhatná ennél a' békesség' valóságos óhajtságának? Kétségkívül úgy gondolkozott Felséged, hogy a' Hatalom, midőn magának határt teszen, magát megerőssíti, és hogy a' népek szerentsejeknek megkímélésekben álló mesterség, a' Monárchának első politikája legyen. Ezt a' Senatus köszöni Felségednek a' Frantzia nép' nevében. Ugyan ezen népnek nevében köszönjük mind azokat a' törvényes oltalmazó készületeket, mellyeket a' maga böltsessége szerént tett F. ged azért, hogy minket a' békesség felől bizonyosokká tehessen. Az ellenség béütött vidékeinkre; bé akar nyomúlni tartományainknak közepekre. A' Frantziák, kiknek egy olyan fő alatt, mint Felséged, tsak egy szlvek és egy hasznok lehet, nem fogják ellankadni hagyni a' magok iparkodásaikat. —

„A' birodalmaknak valamint az embe-
reknek, vagynak gyászos és szerentsés nap-

jaik; a' nagy nemzetek tsak terhes környül-
állások között esmértetnek - meg. Nem,
nem fogja az ellenség ezt a' szép, ezt a'
nemes Frantzia birodalmat széllyel szagga-
ni, a' melly tizennégy századoktól fogva
tartja - fenn, a' szerentsének ily sok válto-
zásai között, magát ditsősségesen, és a' melly
még a' szomszéd népeknek javokra nézve
is minden időden ily nagy fontossággal
viselte magát az Enrópai politikai mérték-
nek serpenyőjében. Az ő hērósi álhatatos
bátorsága 's a' nemzet betsületérzése keze-
sek nékünk ezért. —

„Mi a' kedves hazáért őseinknek sír-
halmaik, és gyermekeinknek böltsőik között
verekedünk. *Sire!* szereze - meg Felsé-
ged a' békességet egy olly utólsó iparko-
dás által, a' melly Felségedhez és a' Fran-
tziákhoz méltó legyen! És vajha akkor
tehetné - le győzedelmes kezeiből a' fegy-
vert, midőn a' világ' tsendessége bátorságos-
sá tetetett. Ezt kívánnya a' Senatus, ezt
kivánnya a' Frantzia birodalom; ez a' kí-
ványsága és szüksége az emberi nemzetnek.“

A' Császár e'képpen felelt: —

„Senátorok! Én helybehagyom az ál-
talatok kinyilatkoztatott gondolatokat. —

„Azon Aktákból, mellyeket vélettek
közöltettem, láthattátok mit kövessék - el
a' békességért; készséggel megteszem azo-
kat az áldozatokat, mellyek az ellenségtől
projektáltatott és általam helybehagyatott
előre való fundamentomos feltételekkel
megegyeznek; az én életemnek tsak a' Fr.
nemzet' böltdogsága a' célja. —

„Azonközben *Bearn, Alsazia, Fran-
che-Comté*, és *Brabantzia* tartományaik-
ba bélépett az ellenség. Az én familiám

ezen részének a' veszedelemben való kiáltása, széllyel szaggatja a' szívemet. A' Frantziákhoz kiáltok, hogy mennyenek segédelmekre a' Frantziáknak; a' *Normandiai, Campaniai, Bourgonnei* és egyéb Deparlementomokbéli Frantziákhoz kiáltok, hogy mentsek meg a' magok atyokfiait. Elhagyjuk - é őket az ő szerentsétlenségeikben? A' békesség és a' megszabadulás legyen a' mái napon a' mi tábori kiáltásunk! A' mindenütt fegyverhez kapó népnek láttására vagy elfutnak az idegenek, vagy aláírják a' békességet azon feltételek alatt, mellyeket ők magok projektáltak. Arról nints szó többé, hogy azon országokat, mellyeket meghódoltattunk vala, ismét vissza vegyük."

Ezen Aktához, 's még azon dolghoz, a' mit az újságok a' Frantzia tizikkeliek alatt a' Törvényhozó Gyűlés' üléseinek félbe szakasztatásokról írtak, igen illenek a' következő jegyzések, mellyekben így írta - le egy Párisi tudósító a' mostani Fr. környűlállásokat Jan. 7-ikén: —

„Eszkendők teltek - el a' mióta a' Frantzia ország a' tsendesség után esdekléssel sóhajtozik. Az Országlószéknek minden hadi próbatételei, ha szintén a' volt is azoknak a' resultatumjok, hogy újabb meg újabb tartományok tsatoltattak Frantzia országhoz, mindenkor ellenkeztek a' Frantzia nemzet' kívánságaival. Az 1812-dik esztendő mindazonáltal még tsak az armádára terjesztette vala ki a' maga következesit. A' hadi heátrom még messzire vala a' Frantzia határoktól, 's azt gondolta minden, hogy valamely hadi történet, melly a' Császárra nézve szerentsés lenne, maga után vonná az 1813-dik esztendőben a' békességet; de ekkor is meg tsalta a' nemzetet a' reménség; szomorú félelem foglalta el a' gondolatokat annak hallására, hogy a' Prágai Congressusnak nem lehetett fogadatja. A' Frantzia armádának állapota azonközben nem tartatott olyan rosznak lenni, mint valójában volt. Frantzia or-

szágot úgy lehetett gondólni 10 esztendőktől fogva, mintha két részekből állana, t. i. *belső és külső* Frantzia országból; az armáda mint egy idegenné lett vala a' házára nézve; annak fogyatkozásáról tsak némelly magános levelek emlékeztek; az armáda még a' hazától jó messze és még attól a' gondólattól el nem szokva vala, hogy néki nem lehet nem győzedelmeskedni, midőn a' Lipsiai nevezetes napok tudtára adták a' nemzetnek, hogy véletlen veszedelemhez lehet számot tartani. A' Frantzia Bülletinekben találtató meséket a' Német tudósítások megmagyarázták; az elszedve haza érkező, már armáda nevet sem érdemlő fegyveres csoportok még jobban felnyitották a' nemzet' szeméit. A' békességnek óhajtása naponként nyilvánóságosabban kiűtatta magát, 's végezetre az össze szövetkezett Hatalmasságoknak Frankfurtban Dec. 1-ső napján kihirdettetett *Nyilatkoztatása* által a' nemzet' érzékenységet egészen felelevenítette. Ekkor az Országlószék is érezni kezdette a' veszedelmes környűlállásokat, mellyet elég nyilvánóságosan látni lehet a' Senatusban tartott beszédekből 's nevezetessen a' *Fontanes* beszédéből. —

„Még a' Császárnak feljebb elé hozott beszédje sem egészen nyugtatta - meg a' nemzetet, a' melly meghatározott módon kívánnya a' békességet, melynek megbizonyítására elég tsak azt a' környűlállást elé hozni, hogy a' midőn a' Császár Dec. 19-dikén a' Törvényhozó Gyűlés' üléseinek kinyitására ment nagy pompával, az útzákon öszszegyülekezett nép mindenütt a' békességet kiáltozta. —

„Az, a' mi a' *St. Aignan* jelenlétében az öszszeszetkezett Hatalmasságoknak fő hadi szállásokon véghez ment Diplomatikai dolgokra nézve eléfordúlt, a' Senatusnak erről való gondolataival egyetemben, kijött a' közönség eleibe: a' Törvényhozó Gyűlésnek ugyan ezen tárgyról való nyilatkoztatásai ellenben, mint nem kedvtöltők, féretettek, és a' Gyűlésnek ülései félbe sza-

kasztattak. Azt mondják, hogy a' Törvényhozó Gyűlés' Biztosságának vélekedése, minekutánna az özszeszövetkezett Hatalmasságok 's a' Frantzia Kabinét között folyt dolgoknak Aktáit egymással özszevetette, az utólsóra nézve nem vólt kedvező. Ezen Biztosságnak előadása, mellyet ez, a' Gyűlés' eleibe terjesztett, 's a' melly ennek rendeléséből már nyomtatás alá isbottsáttott vala, az Országlószék' pzsantsolatjára fére tétetett. —

„Mi némű érzékenységet gerjeszthetett azólt a' nemzetben az özszeszövetkezett ármádáknak a' Rénuson való általmenetek, gondolni lehet, ha már akkor is midőn ezek a' jegyzések Párisból útnak indúltak, kétségen kívül való dolog vólt, hógy a' Préfektusok minden ékesszóllásaik által sem vehették vólt még réa a' népet a' félkelésre.“

B é t s.

Hazafiúi kötelességünk meg nem engedí, hogy azt a' szép kifejezésekből álló emlékezést, melly a' Bétsi Udvari Német újságban azon nagyobb részint *Velitesek*-ből álló szép lovasságról, melly a' folyó Januárius 9-dikén dél előtt a' *Prater*-ből a' *Rotheuthurm* nevű kapun Bétsnek belső városába bėjóvén, ezen városon és az úgy nevezett *Bürg*' (a' Császári Fels. Familia' Háza) udvarán által marschirozott, eléfordúl, elhalgassuk, annyival is inkább, mint-hogy az a' hazafiúi nemes érzékenység, a' melly magát ugyan ezen alkalmatossággal kimútatta, hasonló szép eleven színnel le van festve ezen emlékezet-tételben: —

„Ha, úgy mond, ez a' számos, az ő katonai magatartása, erős fiatalága, 's a' lovaknak jósága által is magát megkülömböztető lovas sokaság, a' melly az itt Ausztriában özsze gyülekezett tartalék seregnek egy része lévén útját e' hónap' 9-dikén a' fő ármádához ezen városon vette által, tsak a' reánézés által is felemelte (fel-

buzdította) mindeneknek indúlatjokat, s ezt a' napot egy valóságos innep nappá tette: e'képpen alkalmatosságot is szolgáltatott ezen Császári lakó város nemes szívű lakosainak arra is, hogy hazafiúi jó indúlatyokat ismét kimútassák. —

„Egyéb iparkodások között, mellyel az útazás terhei miatt ellankadott katonaságnak a' jó szívű lakosok étel ital által vetélkedve enyhülést szereztek, az itt lévő Magyar Uraság 6320 forintokat tett-le a' Kommandírozó Generálisnál Feldmarschal Hertzeg *Württembergnél*, oly végre, hogy ezen katonaság között minden nemzeti külömbségre való tekintet nélkül kiosztattassa. Még 1500 forintokat a' végre tett ugyan tsak a' tisztelt Uraság a' felsőbb summa mellé, hogy 10 Velitesek, a' kik vitézségek által arany érdempénzt fognak nyerni, százszáz, más tízek pedig, a' kik ezüst érdempénzt nyernek, ötvenötven forintokat kapjanak. —

„Ezen hazafiúi jó tselekedet mellett, melly ő Cs. K. Felségének istudtára adott, és a' mellyért a' nagyszívű adaközöknek háláadással való köszönet tétetik, alig lehet a' közönséget elegendőképpen figyelmetessé tenni arra a' hathatós iparkodásra, mellyel a' Magyar nemzet, és nevezetessen a' Nemesség, a' jelen lévő hadakozásban a' maga szeretett Királya eránt való dítseretes hűségét és jó indúlatját ily tisztességes módon megújította, 's a' világ' szemei előtt megmútatta, hogy mit vihessen véghez egy vitéz, és egy őseinek dítösségekre méltó nemzet a' veszedelem' idején a' maga Királyáért és Hazájaért. —

„Tsak a' veszedelemtől fenyegetett Hazának tartozó kötelességét érezvén ez a' Nemzet, Királyának első meghívására, Palatinusának, *Józef* ő Cs. Hertzegségének bölts es a' czéllal megegyező rendelései által vezéreltetvén, nem több mint két hónapok alatt, több mint 10,000 válogatott lovasokból álló sereget egész jó készület-

tel kiállított, lovat adott alája, megruházta: 's úgy adta által a' Status szolgálatjára; fiatal embereinek virágjokat válogatta-ki, 's vitézségeknek megjutalmaztatásául néki-ek, ezen szent hadakozásnak végződése után néhány féle személyes szabadságot ígért, a' melly által az ő szép szolgálatjok-
nak idejét több esztendőkre kiterjesztette. —

„Boldog Fejedelem, kinek ilyen népeket adott által a' szerentse; 's betsületes nép az, a' melly magát és Fejedelmet ilyen tselekedet által tiszteli-meg.“

A' Jan. 10-dikén költ *Freiburgi* tudósítások szerént ilyen levél mellett küldötte-meg ő Felsége az Orosz Császárszár a' Sz. Anna Rend' czimereit Austriai Csász. Kir. Udvari Tanácsos *Gentz* Úrnak: —

„Udvari Tanácsos *Gentz* Úr! —

„Az a' buzgóság, mellyel az Úr a' veszedelmes gondolkozásokat azon időben megtámadta, melyben azok a' trónusokat és Statusokat fenyegették, az Úrnak ezen tusakodásban való álhatatossága még akkor is, midőn már Frantzia ország Európában a' maga nagy hatalmára eljutott vala, az a' baszon, mellyet az Úr írásai tsináltak, 's az Úr' Politikai Princzipiumai, már régen az úrra vonták az én figyelmetességemet. Hogy megelégedésemnek egy bizonyságát kimúttassam, ezeennel küldöm az Úrnak az én Sz. Anna Rendem' 2-dik Classisának czimereit. Hordozza az Úr azokat, mint annak az igasságos tselekedetnek közönséges bizonyságait, mellyekkel az érdem eránt viseltetünk! Kérem az Istent, hogy

az Udvari Tanácsos Urat a' maga kegyelmébe vegye. —

„Költ *Freiburgban* Jan. 3-dikán, 1814-ben. —“

„*Sándor*.“

Posonyból azt írják Jan. 18-dikán, hogy 8 napok előtt még nagy esőzés volt: Jan. 17-dikén éjjeli 11 órakor pedig a' *Duna* által fagyott.

Újonnan készült könyvek.

Látzai József S. Pataki Reform. Predikátor és Professor különböző textusokról készített Predikációi, S. Patakon 1813, 8.0 bőlbeli árra 1 for. 30 kr.

Ugyan annak: *Halhatatlanság' oszlopa*, vagy is *Halotti versek*, erköltsi mesés tóldalékkal bővített 2-dik kiadás, S. Patakon 1813, 1 for.

Találatni fognak, mihelyt a' szállítási lehetséges leszen:

Pápán, Tiszt. Professor *Tóth Ferentz*
Polgárdiban, Tiszt. *Esperest Ketskeméti Sigmund*

Tóth Vásonyban, Tiszt. *Esperest Fabián József*

Sárváron Tiszt. *Esperest Csitsvai András*
Pesten, Könyváros *Nemes Kiss István*
Debretzenben, Könyváros *Barta István*
Uraknál,

és *S. Patakon* magánál a' Szerzőnél.

A' Predikációk esztendőnként több darabokkal is fognak folytatódni.

KÜLÖNÖS TOLDALÉK

a' M. Kurir 7-dik darabjához, 1814-ben, Jan. 25-dikán.

Az itt következő *Historiai Aktánál* nevezetesebb, és Olvasóinknak figyelemetességekre méltóbb, mostanság nem fordult elé a' közönséges levelekben. *Napoleon* Császár Dec. 22-dikén bizonyos Diplomatikai irósküldvén a' Senátus' eleibe, ez azoknak megvizsgálásokra egy Biztosságot nevezett-ki melynek egyik tagja, *Pontanes* Dec. 27-dikén egy beszédben adta elől a' Biztosság' vélekedését, mellyet ilyen szavakkal intézett az Elölülőhöz és Senátorokhoz: —

„Méltóságos Uram! Senátorok! A' Senátus' első kötelessége a' Monárcha és nép eránt, az igazságnak kimondása. Azok a' rendkívül való környülállások, mellyek között a' hazá van, még szorosabbá teszik ezt a' kötelességet. Maga a' Császár megbíjja a' Státusnak minden Tanátsait, hogy vélekedéseiket szabadon nyilatkoztassák-ki. Valóságos Királyi gondolat! ez azoknak a' Monarchiai intézeteknek kifejtődzések, mellyek az égyetlen égy ember' kezeiben öszszesorittatott hatalmat mindeneknek bizodalnok által megerössítik, 's a' thronust a' nemzeti hájlandóság, és a' népeket a' magok áldozataik által jól megerdémelt jutalom, t. i. az ő méltóságoknak érzése felől, bizonyossá teszik. Az ilyen nagy lelkű czélzásoknak nem lehet megsalattatni. —

Ehezképpest a' ti Dec. 22-dikén tartott ülészetekben kineveztetett Biztosság, melynek nevében beszélni szerentsém van, legérettebben megfontolta azokat a' hivatal-szerént való Aktákat, mellyeket annak, a' Császár ő F. ge barantsolatjára a' Vicenczai Hertzeg, eleibe terjesztett. Békességes alkudozások kezdődtek-el; szükséges, hogy ti ezeknek' folyamatjokról tudósitassatok; nem akarjuk ítélet-tételeteket megelőzni: a' történt dolgoknak égyügyü előbeszélése által a' ti vélekedéseitek, 's ez által az egész ország' vélekedése határozttassék-még. —

„Midön az Austriai Kabinét a' közbenjárói munkát félbe hagyta, midön, mint mindenből kihozni lehet, a' *Prágai Congressus* a' maga elbomlásához közelített, még

egy utolsó iparkodást akart a' Császár a' száraz Európai békességnek helyreállittatására megpróbálni. A' *Bassanoi* Hertzeg itt Hertzeg *Metternich*hez, azt projektálván, hogy határozzanak a' határszélen valamelly neutrális pontot, a' hol a' Prágai alkudozásoknak folytatásokhoz még a' hadakozásközben fogjanak ismét hozzá. Ezeknek az első nyilatkoztatásoknak szerentsétlen módon nem lett semmi következesek. Az az időpont, mikor ez a' békességes lépés tétetett, fontos; ez Aug. 13-dikán történt, a' *Lützeni* és *Bautzeni* ütközesek még friss emlékezetben valának; ez a' mi hadakozás' folytatása ellen való protestálásunk e' szerént bizonyos tekintetben ezen két győzedelmeknek idejéről dátáltathatik. —

„Füstbe mentek a' Frantzia Kabinét sürgető meghívásai; a' békesség távozott; az ellenségeskedések ismét elkezdődtek; a' történetek más ábrázatot vettek-fel; a' Német Fejedelmeknek katonáik, tsak azelőtt kevés-sel szövetségeseink, már míg zászlóink alatt tsatáztak, nem egyszer mútatták-ki a' magok kétszín húségeket; 's az álortzát egyszerre letévén ellenségeinknek részekre állottak. Ezen szempillantattól fogva nem lehetett várunk a' ditsősségesen kezdődött táborozásnak előre elintéztetett resultátumait. A' Császár megesmerte, hogy eljött légyen az ideje, hogy a' maga Frantziáinak megparantsólja, hogy Német órszágot hagyják oda. Majd minden lépten vérekevedve jött vissza vélek égyütt; 's még azon a' keskeny úton is, a' hol oly sok váratlan elpartolások és titkos árulások által voltak az ő mozdalásai öszsze szorittatva, győzedelmi czimereknek kellett az ő visszajövelet emlékezetessé tenni. Mi néminémü nyughatatlansággal kísértük őtet mind azok között az akadályok között, mellyeken tsak egyedül ő győzedelmeskedhetett. Örömmel láttuk őtet a' maga határaitra, nem a' maga szokott szerentséjével ugyan de nem is minden hérósi bátorság és ditsősség nél-

kül, vissza érkezni fő városába. Megérkezvén elfordította szeméit azokról a' tsatázó mezőkről, mellyeken őtet a' világ tizenöt esztendő alatt bámulással szemlélté, sőt még azokról a' nagy plánumokról is elfordította gondolatait, mellyeket elintézett vala. Önön szavaival élek: tulajdon népéhez fordult, szívét megnyitotta, és mi a' magunk tulajdon érzékenységeinket olvastuk abban. A' békességet kívánta, 's azon szempillantattól fogva, hogy az alkudozás lehetségesnek lenni látszott, arra kezet nyújtott. —

„Báró *Aignan* urát (ez egy Fr. Követ volt Német országon) a' hadi tőrénetek az öszszeszövetkezett Hatalmasságoknak fő hadi szállásokra vitték vala, a' hol öszszejött az Austriai és Orosz Minister-ekkel Hertzeg *Metternich* és *Gr. Nesselrode* urakkal, a' kik bizodalmas beszélgetésközben eleibe adták néki, Udvaraiknak nevekben, a' közönséges békességnek előre való fundamentomait. Anglus Minister Lord *Aberdeen* is jelen volt ezen beszélgetésnél. Jól jegyezétek meg Senátorok ezt az utolsó környülállást; e' fontos dolog. Reá bizattatván Báró *St. Aignan* urra hogy a' maga udvarának mindent megírjon a' mit hallott, ő ezt hűségesen telyesítette. A' Császár, noha Frantzia ország ezéknél igaz jussal külömb féltételeket várhatott volna, a' békességet valósággal ohájtván, ezért mindent feláldozott. Megiratta a' *Bossanói* Hertzeg által Hertzeg *Metternich* úrnak, hogy a' *St. Aignan* úr bizodalmas tudósításában található feltételeket mint a' tovább'i alkudozás' fundamentomait elfogadja. *H. Metternich* úr a' maga valoszában, mellyet *H. Bassanó* úrhoz küldött, azt látszott gondolni, hogy a' Frantzia ország' részéről tetetett égyetértésben még néminémü határozatlanság található. Ekkor minden kétségeskedéseknek elháríttatások végett, tudtára adta az Austriai Kabinétnek a' *Vicenzai* Hertzeg úr, minekutánna ezeránt a' Császártól parantsolatot kapott volna: hogy a' Császár a' *St. Aignan* úr által velle közöltetett közönséges és summarént való fundamentomos feltételekre ráok áll: A' *Vicenzai* Hertzeg úr levele Dec. 2-dikán költ; ugyan e' hónap 5-dikén érkezett meg oda a' hova küldetett. *H. Metter-*

nich úr csak 10-dikben válaszlott rá. Ezen datumokat (napokat) gondosan meg kell jegyeznünk; nem soká meg fogjuk látni, hogy ezek nem néminémü fontosság nélkül valok. *H. Metternich* úrnak a' *Vicenzai* *H. úr* levelére küldött válaszat olvasván igazságosan remélhetni a' békességet; tsakhogy irásának végén teszi azt a' nyilatkoztatást, hogy az alkudozásoknak elkezdődések előtt még a' Szövetségesekek tanátsot kellene tartani. Ezek a' Szövetségesekek tsak az Anglusok lehetnek. Ugy de, az Anglus Követ is jelen volt azon beszélgetésben, mellynek tanuja vala *St. Aignan* úr. Nem akarunk gyanakodást gerjeszteni; tsak a' történeteket beszéljük elé. Mi a' Frantzia és Austriai Kabinétek között folyt utóbbi levelezésnek napjait szorgalmatosan megjegyzettük, már megmondottuk, hogy a' *Vicenzai* *H. úr* levelének Dec. 5-dikére meg kellett oda a' hova küldetett érkezeni, és hogy annak megérkezése felől tsak 10-dikben téhetett jelentés. Ezen idő alatt egy újságlevél, melly most az öszszeszövetkezett Hatalmasságoknak befolyások alatt van (a' Frankfurti) egy Nyilatkoztatást hirdetett ki egész Európában, mellynek ezen Hatalmasságok helybehagyásával (*Sanctiójával* kellett volna felruháztatva lenni. Szomorú dolog volna, ezt hinní kénteleníttetni. Ez a' Nyilatkoztatás szokatlan tulajdonsággal bír a' Monáráknak Diplomai Aktáik között. Nem a' Monárához magokhoz hasonlóhoz intézik panaszait és küldik Manifestumaikat; a' népekhez folyamodnak: és miért tértek ezen útra? nem egyébért, hanem, hogy ezeknek ügyeiket az ő fejeiknek ügyektől elválasszák, noha ezeket a' Státus' java mindenütt öszsze olvasztotta. Lehet-e ez a' példaadás nem veszedelmes? Most kell-e ezt adni, midőn ez indulatok a' kevélységnek minden nyavaljái által felingereltetve léven, ily nagy kedvetlenséggel hajtanak fejet azon Hatalom előtt, a' melly az ő vakmerő bátorságoknak határt szabván őket ez által védelmezi? És ki ellen intéztetett ez a' melleleg való megtámadtatás? egy nagy ember ellen, a' ki minden Fejedelmeknek köszönetére é:demessé tette magát, minthogy akkór mikor a' Frantzia Thróonust helyre állította, megfojtotta azt a'

Vulkánust, a' melly minnyájokat elnyelni akarta.

„Tagadhatatlan dolog, hogy ennek a' különös Nyilatkoztatásnak hangja bizonyos tekintetben mértékletes. Ez azt látszott bizonyítani, hogy a' *Coalitziók* előfelé való lépéseket tettek a' tapasztalásban. Talám a' jutott eszükbe, hogy a' *Braunschweigi* Hertzeg Manifestuma egy nagy népnek kevélységét megbántatta volt. Valósággal, még azok is megbántódnak lenni találták nemzeti betsületjekre nézve magokat, midőn ezt a' gyalázatos Manifestumot olvasták, a' kik külömben az akkór uralkodó gondolkodás' módjában nem voltak részeseek. Most azért vettek elé más szollás' módját; Európának, már ő ellankadva lévén, nagyobb szüksége van a' nyugodalomra, mint az indulatoskodásra. —

„Hanem, ha ennyi mérséklettség uralkodik az ellenséges Kabinétekben, miért fenyegetik, szüntelenül a' békességről beszélvén, azt a' határt szakadatlanul, mellyről azt ígérték, nyilván való módon, hogy azt betsületben fogják tartani, mihelyest túl nem terjed a' Réuson? Ha ilyen mértékletesek ellenségeink, miért rontották meg a' Dresdai capitulatiót? miért nem halgatták meg annak a' Generálisnak nemes panaszolkozásait, a' ki ezen várban vezérkedett? Ha ők ilyen mértékletesek, miért nem engedték meg, minden hadi rendtartással megegyezőleg, a' foglyok' kiseréitetése eránt kötöttet egyezésnek bételyesítettését? Végezetre, ha ezek a' népek jussaiknak oltalmazóik ily mértékletesek, miért nem vették semmi tekintetbe a' Helvétusoknak jussaikat? Miért szemléli ez a' bölts és szabad Országlószék, a' melly magát egész Európa' szemei előtt neutralisnak lenni hirdettette vala, a' maga békességes hegyeit és völgyeit a' hadakozásnak minden irtóztatósági által pusztíttatni? A' mérséklettség gyakorta tsak diplomatikai ravaszság. Ha mi is ezen mesterséggel akarunk élni, ha az igazságot és hűséget hasonlóképen tanúbizonyságul akarunk hívni: melly könnyen megverhetnők tulajdon fegyvereikkel ellenségeinket! Az a' Sziciliából elszaladott Királyné, ki a' maga szerentsétlen állapotjában, számkivettetésről számkivettetésre, egész az Ottomannus birodalo-

mig vándorlott, azt bizonyítja - é a' világunknak, hogy a' mi ellenségeink oly nagy tisztelettel viseltessenek a' Királyi Méltóság eránt. A' Szakszóniai Fejedelem, által adta maga magát az öszszeszövetkezett Hatalmasságoknak. Megégyezősnek lenni találtta - é az ő tselekedeteiket az ő szavaikkal? Rosszat-jelentő előhírek terjedeznek Európában; bár bé ne telyesedjenek! Valyon ugyan ily terhesen meg akarják - é büntetni ezen vénség és keserőség miatt ennyire ellankadott, ily sok virtusokkal megkoronáztatott Királyi Felsőben az esküvéssel fogadott kötések eránt bizonyított tiszteletet? —

„Nem azért mintha mi ezen orátori szék-ből az Országlószékeket gyalázattal akarnók illetni, még ha ők magok azzal illetnének is bennünket: de egyéberánt mi akadályoztat meg bennünket abban, hogy azon esmeretes szemrehányásoknak, mellyekkel mind azok a' Hatalmasságok, a' kik V-dik *Károlytól* fogva XIV-dik *Lajosig*, és ettől fogva a' Császárig, magokat nagy dolgok által megkülömböztették, ily nagy bőkezűséggel illetnek, valóságos érdemeket kinyilatkoztassuk? Az a' foglalásra, az az igen nagy Hatalomra, az *Universalis-Monarchiára* törekedő *Sistema* vala minden *Coalitzióknak* Tábori Kiáltások: pedig ugyan ezen *Coalitziók* önnön böltselenségeken való bámúlással, tulajdon kebeleiből láttak olly Hatalmasságot támadni, a' melly a' nagyravágyásban azt, a' ki azzal vádoltatott vala, sokkal felyül multa. Az erővel való visszaélés a' História'nak minden levelein véres betűkkel van feljegyezve. Minden nemzetek eltévedtek; minden Országok túl léptek a' mértéken; minnyájoknak meg kell botsátani egymásnak. Ha, mint mi ezt jó szívvel elhisszük, az öszszeszövetkezett Hatalmasságok a' békességet valósággal kívánják, semmi nem akadályoztatja helyreállíttatását. —

„Mi a' hivatal szerént való Aktáknak feldarabolása által megmútattuk, hogy a' Császár békességet kíván, és azt áldozatok által is kész megvásárolni, mellyek mellett az ő nagy lelke minden személyes ditsőséget fére tenni látszik azért, hogy tsak a' nemzet' szükségeivel foglalatoskodjék. Ha az ember erre az égymással ellenkező éltető állatokból alkatott *Coalitzióra* tekint, ha ezt

az ily sok és a' természet által egymás ellenvaló törekedésre határozott népekből álló, történetből való, ritka öszszelegyedet megnézi; ha meggondolja, hogy többek oly veszedelmeknek teszik-ki megfontolás nélkül kötött szövetségeik által magukat, melyek nem képzelődés' játékaik: lehetetlen hogy, higye, hogy egy, ily különböző természetű hasznokon fundáltatott Szövetség tartós legyen. Nem az ellenség sorainak közepette látom-é azt a' Fejedelmet, a' ki minden Frantzia érzékenységekkel felruhaztatva született azon országban, a' hol azok talám leg hathatóssabban munkálkodnak? Az a' katoná, a' ki hajdan Frantzia országot védelmezte, nem maradhat Frantzia ország ellen sokáig, felfegyverkezve. — Elfelejt-
hetjük-é hogy csak nem régiben is azaz északi és pedig leghatalmasabb Monárcha, annak az embernek barátságán fundálta ditsőségének egy részét, a' ki ellen ma hadakozik? Bizodalommal tekintünk arra a' Császárra, a' kit ily sok kötelek tsatólnak öszsze a' miénkel; a' ki nekünk leg szebb ajándékot adott egy szeretett Monárcháné személyében, 's a' ki a' maga unokájában a' Frantzia birodalom' örökösét szemléli. Ily nehéz lenne-é ennek, az öszszeengesztetődésre és egyetértésre való ily sok indító okok mellett, a' megbekéllés? Ezen szempillantban határozassék-meg a' *Conferentziának* helye; gyűjessenek öszsze a' minden részről való telyes hatalmu Biztosok, ezen nemes célzással, hogy a' világnak békességet adnak; egyenlő mérséklettség uralkodjék a' végzéseiben és nyilatkoztatásokban. Az öszszeszövetkezett Hatalmasságok, azon *Nyilatkoztatásban*, a' melly nekik tulajdonittatik, magok ki-mondották, hogy: *Egy nagy nemzetnek nem kell meghanyotlani azért, hogy most egy vakmerő és véres hadakozásban, melyben szokott bátorsággal verekedett, szerentsélenégeket szenvedett.* —

„Senátorok! A' Biztosság nem telyesítette volna azokat a' kötelességeket, mellyeket tölle vártok, ha a' Császár békességes

hajlandóságának ily nyilvánosságos előadása után, arra nem emlekeztetné utolsó szava által a' népet hogy mivel tartozték magának, mivel a' Monárchának. Ez a' szempillantat nagy következésű; az idegenek békességes szavakkal beszélnek: de néhány határainkon által jöttek, és a' hadakozás kapuink előtt áll. Harmintzhat millió Frantziák nem lehetnek hűségtelenek önnön ditsőségek és határozások erant. Nevezetes népek szenvedtenek nagy tusokodásokban számos szerentsétségeket; nem egyszer félbehagyni kéntelénittettek a' hadakozást; még vérzenek sebeik. Most Frantzia országot is érték a' történetnek néhány tsapásai: de ő nem érzi azért magát lenyomattatottnak; éppen oly kevély sebeivel, mint múlt nyözedelmeivel. A' bátor talanság megbotsáthatatlanabb lenne a' szerentsétségsében, mint a' szerentsében a' felfuvalkodás. A' mellett tehát, hogy békességet kívánunk, a' hadi készületeket avagy csak azért is siettetnünk kell mindennütt, hogy alkudozásainknak erőt adhassunk. Öszsze kell magunkat tsatólnunk azon *Dia-*
dema körül, mellyet ötven, egy csak keresztül menő felhő által, meg nem homályosított gyözedelmeknek tündöklése fedez a' maga sugáraival. A' szerentse nem hagyja-el sokáig el azon nemzeteket, a' kik magok el nem hagyják.

„Ezt a' nemzeti betsületérzéshez intézett felkiáltást maga a' békesség' szeretete sugalja, ahoz a' békességhez vonzó szeretet, a' mely nem gyengesség hanem álhatatosság által szerentetik-meg, 's a' melly békességet a' Császár a' bátorságnak egy új neme és nagy áldozatok által ígér megszerezni. Minket az az az édes bizodalom táplál, hogy az ő és mi kívánságunk bé fog telyesedni, és hogy ez a' vitéz nemzet ily sok bajlódás és ily sok vérnek kiontása után ki fogja nyugodni azon thrónus alatt magát, mellynek új ditsőségre nintsen szüksége, 's csak azt kívánja, hogy öttennekutánna csak a' közönséges boldogság' ábrázolatjai vegyék körül.“